

нътъ е чудесенъ! Той поглади съ дланъ бузата си: заранъта не успѣ да се обрѣсне, и това бѣше малко неприятно. Но бѣ оставилъ тая работа за следъ връщането — и безъ това отъ пжтуването щѣха да се измърсятъ. А тая вечеръ... Една внезапна и приятна трѣпка сви сърдцето му. Тая вечеръ той имаше среща: една дълга, хубава любовъ, щѣше, най-после, да се реши окончателно. Той притвори очи, видѣ за мигъ лицето на момичето, и безъ да съзнава, отново се усмихна.

— Ама наистина ли сж го отровили оня? Да не е билъ боленъ? Пъкъ ние да блѣскаме пжтя на вѣтъра!... — избѣбри неочаквано доктора.

Следователтъ мръдна рамене:

— Знамъ ли ги тия рогащи, докторе? И се трепятъ, и се тровятъ, пъкъ и лѣжатъ колкото щешъ... Получи се съобщение отъ кмета. Върналъ се, онзи де, умрѣлия, вечеръта отъ кръчмата, и цѣла нощъ се превивалъ отъ коремъ. По обѣдъ — свършилъ. Преди това билъ съвсемъ здравъ. Имали стара кавга съ кръчмаря за едно парче гора. Ужъ се били спогодили